

PREBÚDZANIE MILOSRDENSTVA

*Výzva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho
v Paray-le-Monial*

Benoît Guédas

**SPOLOK SVÄTÉHO VOJTECHA
TRNAVA 2026**

ČÍTANIE
S PRIDANOU
HODNOTOU

© 2015, Éditions de l'Emmanuel, 89, Bd Auguste Blanqui
– 75013 PARIS (France); ISBN 978-2-35389-503-8
© Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,
Trnava 2026

ISBN 978-80-8161-613-6

PREDSLOV

Vznik publikácie *Prebúdzanie milosrdenstva* je iniciatívou, ktorá prichádza vo vhodnom momente. V kontexte mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva, ktorý pre celú Cirkev a ľudstvo vyhlásil pápež František, je táto kniha veľmi dôležitá a aktuálna. Ako píše pápež, „existujú chvíle, keď sme ešte mocnejšie vyzývaní, aby sme svoj zrak upreli na milosrdenstvo a mohli sa tak sami stať účinným znamením Otcovho konania“¹.

Milosrdenstvo, to je srdce Boha, ktoré sa skláňa k chudobe, utrpeniu a hriechu človeka. Je to Boh, ktorý sa vydal hľadať strateného a odlúčeného človeka ako dobrý pastier z podobenstva, ktorý zanechal deväťdesiatdeväť oviec stáda, aby našiel jednu stratenú ovečku. Vydal sa ju hľadať, aby ju upokojil a uzdravil, aby jej odpustil. Boh vo svojej láske zachádza tak ďaleko, že na seba berie to, čo človeka ničí, aby mu ukázal ešte väčšiu lásku. Lásku, ktorá ide až do krajnosti.

„Pozri, to je Srdce, ktoré ľudí tak veľmi milovalo, že sa v žiadnom ohlade nešetrilo, ale sa vyčerpalo a zmarilo, aby im dokázalo svoju lásku,“ hovorí Ježiš svätej Margite Márii v Paray-le-Monial.

Ak obrátime zrak k milosrdenstvu, hlbšie si uvedomíme, čo sa deje vo veľkonočnom tajomstve. Ježiš na seba berie utrpenie ľudstva. Berie na seba všetko, čo nás vzdaluje od Boha. Spája sa s nami v osamelosti a úzkosti, v zradách, ktoré sme prežili alebo ktorými sme niekedy

¹ PÁPEŽ FRANTIŠEK, *Misericordiae vultus*, č. 3.

ublížili druhým. Spája sa s každou obeťou nespravodlivého násilia, ale aj so všetkými katmi. Spája sa so všetkými, ktorí majú pocit, že ich Boh opustil, so všetkými fyzickými i duševnými trápeniami. Vstupuje do smrti a zabíja smrť.

V Ježišom umučení dosahuje svoj vrchol ľudské utrpenie a trápenie, ale zároveň aj Božia láska. Utrpenie je spojené s láskou, ktorá zlo premieňa na dobro. Milosrdná láska prekračuje hranice ľudského utrpenia a zla, ktoré sa nachádza vo svete, aby silou odpustenia preukazovala ešte väčšiu lásku. Ježiš je milosrdenstvo Otca.

Rok milosrdenstva má dôležitý význam. Nadväzujúc na základnú myšlienku svätého Jána Pavla II. o ňom pápež František hovorí:

8 *„Pre celú Cirkev nastal čas milosrdenstva, som si tým istý. Už najmenej tridsať rokov v celej Cirkvi žijeme čas milosrdenstva. Takáto bola vízia blahoslaveného Jána Pavla II. Vytušil, že to bol čas milosti. Spomeňme si na blahorečenie a svätorečenie sestry Faustíny Kowalskej; potom zaviedol sviatok Božieho milosrdenstva. Postupoval veľmi pomaly, no napredoval v tomto smere. Pri pohľade na budúcnosť povedal: ‚Čo nám prinesú roky, ktoré sú pred nami? Aký bude budúci osud človeka na zemi? Nie je nám dané to vedieť. Je však isté, že popri nových pokrokoch, žiaľ, nebudú chýbať ani bolestné skúsenosti. Ale svetlo Božieho milosrdenstva bude svietiť na cestu ľuďom tretieho tisícročia.‘ Toto jasné vyjadrenie z roku 2000 je jednoznačne zrozumiteľné, ale ide o niečo, čo v jeho srdci dozrievalo dlhú dobu.“*²

² PÁPEŽ FRANTIŠEK, *Príhovor kňazom*, 6. marca 2014.

Keď Ján Pavol II. rozjímal o Ježišových zjaveniach svätej Faustíny o Božom milosrdenstve, pochopil, že milosrdenstvo je presne tou hranicou, ktorú Boh postavil pred zlo. Zdanlivá Božia slabosť voči rozpútaniu zla je vždy sila dobra. To platí aj pre naše začínajúce storočie, ktoré je preniknuté zaslepeným násilím, všeobecnou ľahostajnosťou a ničením ľudskej bytosti.

Práve v tejto perspektíve vás pozývam prečítať si knihu otca Benoíta Guédasa. Ukazuje nám vzťah a hlbokú súvislosť medzi skúsenosťou svätej Margity Márie a svätej Faustíny. Pomáha nám tak prijať milosrdnú lásku a odpovedať na ňu. Sme pozvaní učiť sa od nežného a pokorného Kristovho srdca. „Pretože práve v Kristovom srdci sa srdce človeka učí spoznávať pravý a jediný zmysel života a svojho osudu. V Kristovom srdci získava srdce človeka schopnosť milovať,“ povedal svätý Ján Pavol II.³ Ako hovorí svätá Faustína: „Ide o to, aby sme sa celí premenili na tvoje milosrdenstvo a boli živým odrazom teba, ó, Pane.“ 9

Zjavenia Ježiša svätej Margite Márii sú pozvánkou zažiť Božiu lásku v intimite modlitby, nechať sa Bohom milovať a prijať jeho odpustenie. Skúsenosť jedinečnej a milosrdnej lásky Ježišovho srdca nikdy nebola taká podstatná ako v dnešnom svete plnom ľudí, ktorí sú vylúčení a žijú v bolestnom pociete, že ich nikto nemiluje. Posolstvo z Paray-le-Monial je však aj ponosou. Ježiš sa sťažuje na nevďačnosť a ľahostajnosť. Miluje ľudí, no jeho láska nie je prijímaná. Čo môže byť bolestnejšie než milovať a byť odmietnutý! Táto Ježišova žaloba si žiada reakciu. Svätá

³ JÁN PAVOL II., *List Monsignorovi Séguymu, biskupovi z Autunu*, 1990.

Margita Mária hovorí, že na lásku musíme odpovedať láskou. To je zásadná požiadavka Božieho volania.

Istota toho, že sme milovaní, a vyžadovanie reakcie v podobe veľkodušného zabúdania na seba samého dodávajú posolstvu z Paray-le-Monial vzácnu sviežosť.

Keď prijímame vášnivú lásku Kristovho srdca a zverujeme sa Božiemu milosrdenstvu, vstupujeme do dôvery. Dôvera je ovocím. „Odkedy som pochopila lásku Ježišovho srdca, už nemám strach,“ vraví svätá Terézia z Lisieux. Podľa zakladateľa rehole spiritánov otca Libermanna práve nedostatok dôvery najviac paralyzuje veriacich a znemožňuje im napredovať. Kresťania si často navzájom vyčítajú nedostatok veľkodušnosti a milosrdenstva, no v skutočnosti im najviac chýba dôvera, pretože sa príliš spoliehajú na seba a málo na Boha. „Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dôverujem v teba,“ modlia sa pútnici v Paray-le-Monial. „Ježišu, dôverujem v teba,“ odpovedá na zjavenie Božieho milosrdenstva svätá Faustína.

10 Aj my sme pozvaní, aby sme z našich spoločenstiev, našich farností, hnutí a rodín urobili „ostrovy milosrdenstva uprostred mora ľahostajnosti“, ako to vyjadril pápež František.⁴

Napokon, želám si, aby vo vás čítanie tejto knihy vzbudilo či obnovilo túžbu byť misionármi Ježišovho srdca, alebo, ak chcete, misionármi milosrdenstva; v každom prípade, aby sa vaše srdce premenilo na srdce jemu podobné, srdce jemné a pokorné, srdce horiace láskou.

Monsignor Yves Le Saux
Biskup z Mans

Otcovi Édouardovi Glotinovi, SJ,
misionárskemu učeníkovi Ježišovho srdca,
a Sylvii Jolyovej.

⁴ PÁPEŽ FRANTIŠEK, *Posolstvo na Pôstne obdobie*, 2015.

ÚVOD

Písal sa rok 1673. Ježiš sa zjavil Margite Márii Alacoque, rehoľnej sestre z Rádu Navštívenia Panny Márie v Paray-le-Monial, malom meste v centre Burgundska. Počas toho, ako kľačala pred Oltárnou sviatosťou, odhalil jej „zázraky svojej lásky, ktoré jej až dosiaľ ukrýval“.

Mestečko Paray-le-Monial vyrástlo okolo prvého kláštora založeného v 10. storočí. V 11. storočí k nemu mnísi z Cluny pristavili priorský kostol, zastávku na ceste do veľkého kláštora v Cluny.

Už vtedy bola bazilika hlavným centrom mesta a zdá sa, že je ním aj dnes, keďže krása jej architektúry priťahuje davy ľudí. Podobne ako opátsky kostol Sainte-Foy v Conques alebo katedrála Notre-Dame v Paríži, aj bazilika v Paray-le-Monial nám pripomína prítomnosť niekoho iného, kto je väčší ako človek a ku komu človek obracia svoje srdce. Všetko nás pozdvihuje k nemu.

No podobne ako Ján Krstiteľ ustúpil pred Kristom, aj bazilika sa skláňa pred malou Kaplnkou Navštívenia Panny Márie. Ježišove zjavenia rehoľnej sestre Kláštora Navštívenia Panny Márie dali mestu nové centrum. Nie geografické ani turistické, ale centrum duchovné, ktoré môžeme považovať za časopriestorové ohnisko úcty k Ježišovmu Srdcu a ohnisko éry milosrdenstva.

Posvätných miest, kde sa zjavila Panna Mária, je mnoho. A zdá sa, že Francúzsko má medzi nimi isté privilégium: Lurdy, La Salette, Pontmain, ulica Rue du Bac v Paríži, L'Île Bouchard... Miesta zjavenia Krista sú však menej početné. Samozrejme, súkromných zjavení Ježiša bolo počas

dvetisíc rokov mnoho, ale ak sa sústreďíme na miesta, kde Kristus apeloval na všeobecnú Cirkev, nájdeme na celom svete len dve: Paray-le-Monial a Krakov.

V sedemnástom storočí, poznačenom „travičskou aférou“ a prvými znesväteniami Eucharistie na dvore kráľa Ludovita XIV., Ježiš v Paray-le-Monial svätej Margite Márii ukázal svoje prebodnuté srdce a odhalil jej tajomstvá svojej lásky. Žiadal, aby Cirkev v piatok po oktáve slávnosti Božieho tela zaviedla sviatok Najsvätejšieho Srdca. Z liturgického hľadiska sa v rámci neho sústreďujeme na tajomstvá Štvrtka svätého týždňa a Piatka utrpenia Pána. Veľmi významné miesto tu má postava milovaného učeníka Jána.

V dvadsiatom storočí v Krakove, niekoľko kilometrov od Osvienčimu a koncentračných táborov Osvienčim-Brezinka, dal Kristus svätej Faustine Kowalskej rozjímať o vode a krvi, ktoré vytryskujú z jeho prebodnutého boku ako dva lúče a spolu s nimi aj všetko Božie milosrdenstvo pre ľudstvo. Žiadal, aby Cirkev zaviedla sviatok Božieho milosrdenstva. Počas neho rozjímame nad zmŕtvychvstalým Kristom spolu s apoštolom Tomášom, ktorý vložil svoju ruku do Ježišovho otvoreného boku.

Svätý Ján vo svojom evanjeliu trikrát potvrdzuje pravdivosť prebodnutia kopijou, otvoreného boku, ako aj vody a krvi, ktoré z neho vytryskujú. Na žiadnom inom mieste jeho evanjelia už nenájdeme takéto trojité svedectvo: „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili“ (Jn 19, 34 – 35).

Paray-le-Monial (otvorený bok) a Krakov (krv a voda, ktoré z neho vytryskujú) si navzájom odpovedajú

a obohacujú sa. Obe tieto miesta spolu odhaľujú, ako sa Boh rozhodol pripomenúť ľuďom svoju vášnivú lásku.

Toto poslanstvo nie je nové. „Boh je láska!“ píše svätý Ján (1 Jn 4, 8). Svätý Pavol sa zas pýta: „Kto nás odlúči od Kristovej lásky?“ (Rim 8, 35) a sám odpovedá: „A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ Táto láska „rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5, 5), je základnou skúsenosťou všetkých svätých od zrodenia Cirkvi, a mnohí, v cirkvi Východu aj Západu, o prebodnutom boku rozjímali.

Navyše, Ježiš svätej Gertrúde z Hefty v štrnástom storočí upresnil, že „sladká výrečnosť tlkotu jeho srdca (bola) vyhradená pre nové časy, aby sa ňou starnúci svet mohol zahriať“. Zjavenia Ježiša svätej Margite Márii a neskôr svätej Faustine, ako aj Ježišove výzvy celému svetu nám pomáhajú pochopiť, že tento čas nastal. Je to tiež čas, v ktorom Ježiš prišiel preukázať lásku prebývajúcú v jeho prebodnutom srdci. Počas troch storočí Kristus v týchto veľkých zjaveniach odhaľuje tajomstvo svojho otvoreného srdca a neprestáva nám opakovať, že doň túži prijať všetkých ľudí. Zdá sa nám, že opäť počujeme Ježiša, ktorý sa žaluje: „Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti ako sliepka svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste“ (Lk 13, 34).

Vidíme teda učenie Krista naprieč dejinami a jeho neutíchajúcu túžbu zjemniť naše srdcia a ukázať každému jednému z nás svoju vášnivú lásku. Boh svojmu ľudu nielenže

preukazuje milosrdenstvo, ale naďalej k nemu zostupuje, aby mu pomohol pochopiť tajomstvá svojej lásky, zjavené pred stáročiami v Jeruzaleme, na Golgote i vo večeradle.

Mesto Najsvätejšieho Srdca

Paray-le-Monial získalo titul „mesto Najsvätejšieho Srdca“. Je to mesto zjavenia milosrdenstva, miesto, odkiaľ chce Ježiš prostredníctvom milovaných učeníkov rozšíriť horiace plamene svojho srdca na celú zem.

Čo je Najsvätejšie Srdce? „Nie je to štvrtá osoba Trojice!“ pripomína často sestra Myriam z komunity Malých služobníčok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Paray-le-Monial. Ide o Najsvätejšie Srdce Ježiša, druhej osoby Svätej Trojice. Na druhej strane, uctievaním Kristovho srdca sa nezameriavame na jeho srdcový sval, aj keď v skutočnosti „nás Ježiš miloval srdcom človeka“¹, ako nám pripomína Druhý vatikánsky koncil. V našom ľudskom jazyku je srdce symbolom lásky; uctievať Ježišovo srdce teda znamená uctievať Ježišovu lásku voči ľuďom. Vo Svätom písme je srdce viac než len miestom, kde prebývajú pocity: je to tiež centrum osobnosti, hlboké miesto vlastného bytia, ktoré nás definuje. Rozjímať o Najsvätejšom Srdci Ježišovom teda znamená rozjímať o Ježišovi, ktorý, „pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti“ (Jn 13, 1). Neobmedzujeme sa tým len na rozjímanie o minulom tajomstve. Rozjímať o Najsvätejšom Srdci znamená uvedomiť si, že Ježiš nás nazýva svojimi priateľmi, že sme jeho: „No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno ako ty, Otče, vo mne

18

a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal“ (Jn 17, 20 – 21). Ide o to, aby sme boli v ňom.

Prečo sa používa prídavné meno „najsvätejšie“? Význam tohto slova sa často vysvetľuje nesprávne. Buď sa podceňujú náboženské a duchovné reality, ktoré opisuje, alebo sa im, naopak, prisudzuje až taký veľký význam, že sa stanú neprístupnými. V oboch prípadoch ide o omyl. Počas jednej misie sa istý muž na ulici pýtal práve na tento prívlastok. „Prečo sa hovorí o Najsvätejšom Srdci?“ Jacqueline odpovedala jednoducho a výstižne: „Pretože (Ježiš) má také veľké srdce, že horí láskou k ľuďom a zvlášť k vám.“ Nato jeden okoloidúci povedal: „Ak je schopný milovať mňa, potom musí mať naozaj brutálne sväté srdce!“ Áno, Najsvätejšie Srdce Ježišovo, toto srdce rovnako ľudské ako božské, je schopné spojiť sa s každým jedným z nás v našej ľudskej podstate a nájsť nás v tých najtajnejších, najskrytejších a najzblúdenejších miestach života.

Tak ako svätý Ján a svätá Margita Mária, aj dnes mnoho mužov a žien prežíva skúsenosť, že ich Ježiš miluje. Na zhromaždení mládeže, ktorá prišla objaviť posolstvo z Paray-le-Monial, si medzi mladými nemožno nevšimnúť Berthu. Táto štyridsiatnička prišla do Francúzska z Pobrežia Slonoviny, aby sa zúčastnila na kolokviu v Marseille. Skoro ráno dorazila do Paríža a rozhodla sa stráviť deň v Paray-le-Monial. Mladí to nevedeli pochopiť. Prísť až z Pobrežia Slonoviny do Paray-le-Monial? Prečo si neužiť radšej Paríž alebo Marseille? Čo je také dôležité na tomto malom burgundskom mestečku? To, že Bertha prechováva osobitnú úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Je prítomná v jej živote na Pobreží Slonoviny a túži využiť svoju cestu, aby sa dostala k zdroju.

19

¹ DRUHÝ Vatikánsky koncil, *Gaudium et spes*, 22.

Nine prišiel z Chorvátska na púť po viacerých svätých miestach Francúzska. Po Paray-le-Monial plánoval ísť do Lúrd, avšak po prvom dni v meste Najsvätejšieho Srdca sa pýta: „Načo cestovať zajtra do Lúrd? Veď tu mám všetko!“ Nine v Paray-le-Monial objavil milosrdnú lásku, ktorou ho Kristus miluje. Svedčí: „Vedel som, že Ježiš ma miluje, ale bolo to teoretické, v mojej hlave. Tu som to zažil na úrovni srdca.“ Panna Mária mu neskôr pomohla zaradiť túto novú skúsenosť do každodenného života.

Niekoľko týždňov predtým istá žena, ktorá prišla na duchovné cvičenia pre dôchodcov, tiež objavila túto vášnivú Ježišovu lásku: „Išla som sa modliť do kaplnky adorácie bez toho, aby som skutočne chápala, čo tam mám robiť. Kňaz nás vyzval, aby sme Bohu predložili túžbu zažiť rovnakú skúsenosť ako svätá Margita Mária. Pred Oltárnou sviatosťou som sa cítila naplnená láskou až do hĺbky srdca. V istom momente to bolo až príliš silné. Poprosila som Ježiša, či by mohol prestať, a pocit lásky sa vzápätí zmenšil. Keď som sa pozrela na hodinky, s prekvapením som si uvedomila, že som v kaplnke strávila hodinu a pol.“

Prvou skúsenosťou, ktorú treba v Paray-le-Monial zažiť, je vložiť sa do Ježišovho srdca a spočinúť v ňom. Veď Kristus všetkých pozýva: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11, 28).

Zamerajme sa na srdce

Tridsať kilometrov severne od Paray-le-Monial sa nachádza mesto Gueugnon, prezývané „ocelové mesto“. Blízkosť týchto dvoch miest, ocelového mesta a mesta Najsvätejšieho Srdca, mi pripomína toto slovo Ezechiela:

„... odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa“ (Ez 36, 26).

Ježiš vo svojej druhej výzve v Paray-le-Monial povedal: „Zmením vaše kamenné srdce na srdce z mäsa“, alebo, keby sme chceli využiť podobnosť medzi dvoma spomenutými burgundskými centrami: „Zmením vaše ocelové srdce na Najsvätejšie Srdce!“ Táto slovná hračka zachádza ešte ďalej než slová Ezechiela. Slová, ktoré hovoria o srdci z mäsa, nachádzajú naplnenie v Kristovom volaní. Nové prikázanie, ktoré nám Ježiš zanechal, znie: „Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás“ (Jn 13, 34). Kresťanský život neznamena len objaviť osobnú lásku Krista, ale aj stať sa milosrdným ako Kristus. „Budeme milovať Kristovým srdcom,“ píše kardinál Montini, budúci pápež Pavol VI., vo svojej hľbokej exhortácii.

Florent Pağny, rodák z mesta Chalon-sur-Saône, ktoré sa nachádza niekoľko kilometrov od Paray-le-Monial, nám v piesni *Apprendre à aimer* (Naučiť sa milovať) ponúka pekný životný plán:

*Vedieť sa usmiať
na okoloidúcu neznámu
a nezanechať o tom žiadnu stopu,
jedine stopu radosti.
Vedieť milovať
a nič za to nečakať,
ani ohľad, ani veľkú lásku,
ba ani nádej byť milovaný...
Vedieť dať,
dať a nebrať naspäť,
len sa učiť,*

*učiť sa milovať,
milovať bez očakávaní,
milovať nadovšetko,
naučiť sa usmievať,
iba pre to pekné gesto,
a nič iné nechcieť,
len naučiť sa žiť
a odísť...*

Ako sme na tom s láskou my? Vidíme, že v skutočnosti je naše srdce stále len srdcom z kameňa, srdcom z ocele. Zastavme sa na chvíľu a spomeňme si na nejakého človeka, ktorého nemáme radi. A teraz sa zamyslime nad tým, ako veľmi ho miluje Kristus. Prosme Ježiša, aby nám pomohol milovať toho človeka tak, ako ho miluje on. Aby sme ho dokázali milovať svojím vnútrom, skrze seba.

22

Prísť do Paray-le-Monial znamená objaviť Ježišovo srdce a jeho lásku pre nás, zažiť osobnú skúsenosť rovnako ako tisícky pútnikov. Fyzické uzdravenia tu síce nie sú také početné ako v Lurdoch, no Paray-le-Monial je miestom duchovných uzdravení, miestom, kde zistíme, že Kristus stojí pri nás a sprevádza nás v našich skúškach. Je to miesto uzdravenia srdca, ktoré nás nabáda, aby sme celým svojím životom milovali a svedčili o láske.

Prísť do Paray-le-Monial znamená dostať nové srdce, zmeniť svoje srdce a rozhodnúť sa milovať. Znamená to naučiť sa milovať tak, ako nás miluje Ježiš. Napokon, znamená to milovať Ježišovým srdcom, nechať Krista milovať v nás.

Prísť do Paray-le-Monial znamená znovu sa zamerať na srdce, vrátiť sa k podstate. Aké je srdce nášho života? Kristus nám hovorí, že sme stvorení na to, aby sme prinášali

ovocie: „Ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo“ (Jn 15, 16). Kam ma Ježiš volá prinášať ovocie, ktoré je stále?

Milovaní učeníci Najsvätejšieho Srdca

Na konci prvého zjavenia Kristus povedal Margite Márii: „Doteraz si sa nazývala len mojou služobnicou, no teraz chcem z teba urobiť milovanú učeníčku svojho Najsvätejšieho Srdca!“

Úcta k Najsvätejšiemu Srdcu nespočíva v postojoch alebo modlitbách. Nepleťme si prostriedky s cieľom. Skutočná úcta spočíva v tom, že žijeme ako milovaní učeníci Krista. To je to nádherné volanie, na ktoré odpovedala svätá Margita Mária. Avšak toto volanie sa neobmedzuje len na svätého Jána a sestru Navštívenia. Je pre všetkých! Hlavným cieľom tejto útlej knižky je povedať vám, znovu vám pripomenúť, že Kristus si želá, aby ste boli milovanými učeníkmi jeho Najsvätejšieho Srdca.

23

V známej modlitbe z Paray-le-Monial hovoríme: „Ježiš, tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdce podľa svojho srdca.“ Učeník je ten, kto miluje ako jeho učiteľ. A my chceme nielen urobiť všetko pre to, aby sme milovali ako Ježiš, ale tiež pýtať si od neho milosť, aby nám dal srdce podobné jeho srdcu.

Zámer tejto knižky je jednoduchý: Pripomenieme si tri veľké zjavenia Krista Margite Márii a pokúsime sa pochopiť, ako sa nám chce Najsvätejšie Srdce odhaliť a ktorým smerom nám káže nasledovať ho. Táto cesta bude príležitosťou na to, aby sme v sebe obnovili túžbu po Kristovi, túžbu zakúsiť lásku jeho srdca, rásť v priateľstve s ním a nasledovať ho.

Tieto tri zjavenia si prejdeme v chronologickom poradí, keďže odhaľujú Kristovo úžasné učenie. Odkaz Najsvätejšieho Srdca často zjednodušujeme na slová z tretieho zjavenia: „Pozrite na toto srdce, ktoré tak milovalo ľudí...“ Avšak bez prvých dvoch zjavení ho nemôžeme správne pochopiť. V priebehu zjavení sa nielenže Kristus odhaľuje, ale aj jeho učeníčka sa mení a učí sa mu čoraz viac odovzdávať. Kristus sa s Margitou Máriou spojil v jej ceste a hlbokej túžbe, aby nám ukázal komplementaritu ľudskej vôle a Božej milosti.

Cieľom tejto knihy teda nie je primárne zoznámiť sa so životom svätice z Paray-le-Monial, veď životopis Margity Márie a iné diela na to poslúžia oveľa lepšie. Ide o to, aby sme zažili rovnakú skúsenosť ako ona, skúsenosť vášnivej Kristovej lásky. A ak si potom budeme priať, môžeme urobiť krok navyše a osvojiť si túžbu odplácať Kristovu lásku láskou tým, že sa sami staneme milovanými učeníkmi Najsvätejšieho Srdca.

Na našej ceste bude prítomná postava svätého Jána, milovaného učeníka. Sám Kristus to tak chcel. Svätej Margite Márii sa zjavil 27. decembra, v deň, keď si Cirkev pripomína sviatok evanjelistu svätého Jána; nechal ju spochiniť na svojej Božej hrudi, čo je podstatná skúsenosť, ktorú prežil Ján počas Poslednej večere, a napokon jej dal titul milovanej učeníčky.

Margita Mária je žena zamilovaná do Krista a práve vzťah manželky k manželovi vytvára základné tkanivo jej duchovnej skúsenosti. Avšak titul „milovaného učeníka“ a postava svätého Jána nám ukazujú, že človek má svoje miesto vo vzťahu lásky s Kristom, ktorý navyše nadobudne formu priateľskej lásky. V túžbe stať sa „vernými služobníkmi a dokonalými priateľmi Ježiša“ nám tiež pomôže postava svätého Klaudia La Colombièra, duchovného otca Margity Márie.

PRVÉ ZJAVENIE

„Moje srdce horí láskou zvlášť k tebe.“

ÚVOD: „Môj milý je môj a ja som jeho“ (*Pies 2, 16*).

Kláštor spojený s bazilikou pripomína viacero biblických stretnutí, ktoré sa udiali v záhrade: Boh v rajskej záhrade hľadá Adama a Evu (*Gn 2 – 3*), Kristus pod figovníkom vidí Natanaela, ktorý rozjímajúc o zákone hľadá Boha (*Jn 1*) a v deň Zmŕtvychvstania vychádza naproti Márii Magdaléne, ktorá skoro ráno prichádza k hrobu (*Jn 20*). Príbeh Ježiša a Margity Márie sa možno ešte viac približuje príbehu milého a jeho snúbenice v záhrade, ako ho čítame v *Piesni piesní*: „Ó, keby prišiel milý môj do svojej záhrady (...)“ (*Pies 4, 16*).

Osobitná láska k Eucharistii

Margita Mária sa narodila vo Verosvres, v kraji Charolais v Burgundsku. Otec jej zomrel, keď bola ešte veľmi malá. Jej matka zverila správu majetku svojmu švagrovi, takže obe ženy boli vo vlastnom dome ako „v zajatí“: „Nemali sme už v dome žiadnu moc a bez dovolenia sme sa neodvážili nič urobiť... Bol to ustavičný boj, všetko bolo pozamykané, často som si nemala čo obliecť na svätú omšu, šatku na hlavu aj šaty som si musela požičať.“ Príbeh Margity Márie mohol byť predlohou pre rozprávku o Popoluške. Jej matka si veľmi priała, aby sa jej dcéra vydala, aby mohla tento otrocký život opustiť a sprevádzať ju v starobe. Avšak rozprávkovým princom našej mladej dámy sa stal niekto úplne iný. Túžba, ktorú vo svojej cititeľke vzbudil, ju viedla úplne

Obsah

PREDSLOV 7

ÚVOD 15

Mesto Najsvätejšieho Srdca 18

Zamerajme sa na srdce 20

Milovaní učenici Najsvätejšieho Srdca 23

PRVÉ ZJAVENIE

„Moje srdce horí láskou zvlášť ku tebe.“

ÚVOD: „Môj milý je môj a ja som jeho“ (*Pies 2, 16*). 25

1. „Odhalil mi zázraky svojej lásky.“ 29

2. „Moje Božské Srdce horí láskou zvlášť k tebe“ 39

3. „Vypýtal si moje srdce.“ 58

ZÁVER: Dôkaz jeho lásky! 60

DRUHÉ ZJAVENIE

Lásku opätovať láskou

ÚVOD: „Milovaná učenička môjho

Najsvätejšieho Srdca“ 62

1. Prebytok Kristovej lásky 66

2. Odčinenie nevďačnosti 70

3. Láska a milosrdenstvo 82

ZÁVER: „Milovať budeš Pána celým svojím srdcom,

celou svojou dušou a celou svojou myslou!“ 90

TRETIE ZJAVENIE

Sviatok na uctenie môjho Srdca

ÚVOD: Kristova pedagogika 93

1. „Pozrite na Srdce, ktoré tak milovalo ľudí.“ 94

2. Radosť z evanjelizácie 96

3. Misionár Najsvätejšieho Srdca 102

ZÁVER: Milovať budeš svojho blížneho

ako seba samého! 112

EPILÓG

„Dedička môjho srdca“ 115

PRÍLOHA

Modlitby k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu

1. Liturgický prístup:

Najsvätejšie Srdce v cirkevnom roku 128

2. Biblický prístup:

Päť tajomstiev Najsvätejšieho Srdca 131

3. Geografický prístup:

Púť kaplnkami 133

Benoît Guédas

PREBÚDZANIE MILOSRDENSTVA

Výzva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Paray-le-Monial

Z francúzskeho originálu *Le réveil de la miséricorde*,
Éditions de l'Emmanuel, Paris, France 2015,
preložila Stanislava Moyšová

Vydal Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,
Trnava 2026, ako svoju 4 465. publikáciu
Edícia *K výšinám*, 30. zväzok
Zodpovedná redaktorka Eva Bubnášová
Redakčná úprava Katarína Kročková
Jazyková úprava Lenka Bebjaková
Grafická koncepcia Pergamen
Sadzba Lukáš Kollár
Fotografie © iStock.com
Tlač Finidr, Český Těšín
Prvé vydanie

www.ssv.sk, eVojtech.sk
objednávky: 033/590 77 18
objednavky@ssv.sk

Členská zľava 15 % platí v obchodnej sieti SSV.

ISBN 978-80-8161-613-6

